

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 361/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, председник суда Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 У 790/25 од 28.10.2025. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 19.11.2025. године, без спровођења испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 У 790/25 од 28.10.2025. године.

Образложење

Предлагач је 13.11.2025. године поднео Врховном суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 У 790/25 од 28.10.2025. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда У ћу 381/25, као неоснован.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 17. и 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15 и 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, „Службени гласник РС“ бр. 6/15), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама) и закључио да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда Р4 У 790/25 утврђено је да је тужилац АА, преко пуномоћника, дана 15.01.2025. године поднео тужбу Управном суду против туженог органа Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, због ћутања управе. Тужба је заведена под пословним бројем У ћу 381/25, а приговор ради убрзавања поступка у наведеном предмету поднет је 08.10.2025. године.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у

разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Према члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја, Врховни суд сматра да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У ћу 381/25.

Наиме, при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року морају бити уважене све околности предметног случаја. Предлагач у жалби своје становиште о повреди права на суђење у разумном року заснива на дугом трајању управног спора, који је у тренутку подношења приговора трајао девет месеци. И по схватању овог суда, период од подношења тужбе до подношења приговора не може се сматрати неоправдано дугим периодом који би довео до повреде права предлагача на суђење у разумном року. Приликом доношења одлуке Врховни суд је имао у виду жалбене наводе којима се указује на дуго трајање поступка у целини, будући да је управни поступак покренут 2023. године, али је нашао да они не могу довести до другачије одлуке у овом предмету. Према правном ставу Врховног суда, ефикасно поступање суда у управном спору не искључује оцену временског аспекта управног поступка, који представља интегрални део одлучивања о овој управној ствари, међутим, Законом о заштити права на суђење у разумном року се, пре свега, остварује заштита права странака на суђење у разумном року у судском поступку.

Имајући све напред наведено у виду, Врховни суд је на основу одредбе члана 17. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у изреци

**Председник Врховног суда
Јасмина Васовић, с.р.**

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић